

vagy a jurta
tüze mellől, röptette föl
a csipők, a csuklók, térdek
katapultja?

Vagy régebből, húszezerből?
Még a nyelv előtti ködből
teremti újra — az ösztön?
Akár a szemek mandula-
metszését az anyaméh
szent laboratóriuma?

Honnan járnak, honnan hozták?
Honnan e mozdulat-ország?
S milyen titkos adó-vevők

fogják, folyton sugározván,
az egyazon vér és velő
hullámhosszán?

Akár a kéz, ha ökölbe kékül.
Zeneszó, énekszó nélkül.

Egy pár lány, két pár lány
fekete-piros-fekete
táncot jár.

A magnó surrog így.
S amit ha visszajátszol:
Koporsó és Megváltó-jászol.

VERESS GERZSON

Az álmatlanság zsoltára

(fordulnak a gyertyák s a kések)

az anyám házat zsindelezni kéne
a hűvösön forgácszöld rengetegben
apánkra les a fejsze jeges éle

éjhideg penge
ráfagy a láz
fekete a sóhaj
fehér a gyász

(a kések nőnek)

fehér lepedő — tajtékránc
fogat kitépő haláltánc
állj

a fények dőlnek hullnak lengnek
földnek feszülve égre-rengnek

(feléd fordulnak a gyertyák
szemedbe fúródnak a pengék)

rőzseparazsú őszi pára
özeknek égbenő a szárnya

kicsi szemű éj
éj-szemű kicsim
aludj aludj már
csendet álmodjál

piros-zengő
bongó-csengő
csordaporos csordazajos alkonyat
bújj el velem
lopj lovat

felhőbe szánt tornyok orra
a felhő a füstmogorva
kettéválik meghasad
ajkai közt sippal játszik
hajnal óta fújja fújja
fújja míg csak ég a bújja

üszkösödik egy varázslat
aktatáska — bányamély
szenes bányász szenes álma
fehér patyolatfehér

(belédtapos
csenddel vádol
csillag-égből nő a kés)

gyertyák lángja
gyászt okádva
koromszép álmokba vész

feléd fordul gyertya lángja
sok szemével néz a kés

hangzavarszörny
hangzavarszörny
hangzavarszörny
csendpenész

gyertya fordul
fénye elhull
kés elfordul
késbe-fül

halottszépen
szemlecsukva
félhold
szemű
angyal
néz

